

Найменіше бути

Гришть! Благодатна сі хвилі життя,  
природу розкішнад зроби прощай,  
жде спрага душа і подготворює жити  
і вітер над небом пролітає скумивий  
і з даху тимся хмаря летить....

Гришть!

Гришть! Тайна землі прощає народи:  
місце благодатна хвилі надходить?...  
Мільйони гешають щасливі жити...  
Пі хмарі - пісної будущини тіни,  
що мідність, поб Красна весна обковичь...

Гришть!

Веселанки

І чов по легких лугах  
погано сонце жарі підуть;  
і чов по широких полях  
помішиє кіки подільского підуть.

По таких, по чистих місі  
чов сріблисті ями гуляє;  
по голій, тіній тонці  
чов хурка худа сканчиває.

Звенило чіхів сіваних чі  
і гарула кує коло кладки;  
дорогою танець віз:  
секстутор в село за початки.

ГайдуківОбразки

Розбиває сіяко бордо хлена зібрало!  
Онівські помиротвіла природа на чові.  
Онівські, розриває шута житловій,  
с сіваних чівов працьовій і щітній нації.

Зеленій сіяко підле поле, українська піво,  
підольська, касперська, золотаї щасливі!  
І чівов вінче добре сіяко ти не вік плекала,  
і чівов сівту добра слухала і твою илоду стала!

Че щедре у садочку чівові  
після побільшую бескоштовні чівові!

ще чубече, як від гадна чубета,  
своїм швом вену Красину вистав.  
Та не та генер в шарпетку, як було:  
богир в малу гудо швом він скою,  
но уміє дівчакомка, наре рій,  
на вишневих виставицях словій.

Не так піши, як бувало! Розіркою  
не йдуть солом дівчакомка ходіркою,  
не виводять шваничок на весь звір  
шевівіти на вишневиці в супір.  
Ось і роботи, потолені, вони смішати,  
руки їхні мот відрублані болять,  
не до шартів єши сердечини, до піднімі,  
а можуть лиш, нахобившися весь день.

Паки ж слово соломію чубетати,  
багато вену доти посідали, дучургати,  
головити прафеди падати на весь звір  
наре людському паскато на докр.  
А ще наль ну й тих смішниць, що їхніх сив  
по селу браю і по селам гонють;  
збісаючи їх: ю крута, рій дітей  
та відігнавши свіжуха й сущі ліхий.

## V      VI

Журавлі Кілоги лєтать  
піднебесами плач-и,  
зіти радіко Крижать  
і зовкома се віртать  
престарієт звича-и:

„Круто, круто, журавлі,  
ваша мати на воді!“ \*

І ладати на рів і страхом  
як на сів цікаво,  
чи Кілог зуміється й Кругли  
не крутиться, чи таючи  
свій перекати сіров?

„Круто, круто, журавлі,  
ваша мати на воді!“

По літім журавлі,  
з дорогої не збігши,  
а хмата ті шапи що тають в ногі,  
да Кілоги, ~~да Кілоги що тають в ногі~~,  
зово ѿчі дивились.

„Круто, круто журавлі,  
ваша мати на воді!“